

PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI BABÍN

MIMORIADNY SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA 2016

Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo a daj nám svoju spásu.

Týždeň 18.

DNES: ŠIESTA VELKONOČNÁ

2. 5. 2016 - 8. 5. 2016

POSVÄTME KAŽDÝ TÝŽDEŇ ROKU MILOSRDENSTVA ASPOŇ JEDNÝM SKUTKOM MILOSRDENSTVA!

Farský kostol Zoslania Ducha Svätého Babín

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 2. 5. 16	SV. ATANAZ, BISKUP A UČITEĽ CIRKVI, SPOMIENKA	+ Ondrej Bohucký (1.výr.)	18.00	17.30	
UTOROK 3. 5. 16	SV. FILIP A JAKUB, APOŠTOLI, SVIATOK				
STREDA 4. 5. 16	FÉRIA	+ Jozef Mizerák (1.výr.)	18.00	17.30	
ŠTVRTOK 5. 5. 16	NANEBOVSTÚPENIE PÁNA, SLÁVNOSŤ, PRIKÁZANÝ SVIATOK	Za veriacich Za pútnikov zo Smižian	6.30 18.30		
PIATOK 6. 5. 16	FÉRIA	+ rod. Durčákova, Nuttova, Kantárikova, Hajdúchova	17.00	14.30- 16.30	
SOBOTA 7. 5. 16	FÉRIA	Sobášna sv. omša	16.00		Hajduch - Nuttová
NEDEĽA 8. 5. 16	SIEDMA VELKONOČNÁ NEDEĽA	Na úmysel Za veriacich	7.00 10.00		

Kostol sv. Jána a Pavla Vasiľov

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 2. 5. 16	SV. ATANAZ, BISKUP A UČITEĽ CIRKVI, SPOMIENKA				
UTOROK 3. 5. 16	SV. FILIP A JAKUB, APOŠTOLI, SVIATOK	+ Štefan a Mária Jaňáková	18.00	17.30	
STREDA 4. 5. 16	FÉRIA				
ŠTVRTOK 5. 5. 16	NANEBOVSTÚPENIE PÁNA, SLÁVNOSŤ, PRIKÁZANÝ SVIATOK	+ rod. Kotúľova, Kupčova	17.00	17.30	
PIATOK 6. 5. 16	FÉRIA	+ rod. Voškova, Žatkuliakova	18.00		
SOBOTA 7. 5. 16	FÉRIA	Sobášna sv. omša	14.30		Vojtašák - Vošková
NEDEĽA 8. 5. 16	SIEDMA VELKONOČNÁ NEDEĽA	Na úmysel	8.30		

Oznamy

- Zbierka na Ukrajinu minulú nedeľu bola 380,- €. Babín - 224,- €, Vasiľov 156,-€.
- V pondelok, utorok a stredu sú prosebné dni. Obsah dní - prosby za úrodu.
- Májové pobožnosti v Babíne - o 17,30 hod.
- Spovedanie chorých : Babín v stredu od 8,30 h. Vasiľov streda od 11,00 h.
- Spovedanie pred prvým piatkom: Vasiľov - štvrtok od 15.00 hod. do 16.40 hod.
Babín- piatok od 9,00 hod. ; popoludní od 14,30 hod. do 16,30 hod.
- Na budúcu nedeľu bude zbierka na katolícke masmédiá, Rádio LUMEN a televíziu LUX.
- Upratovanie kostola: Babín : č. d. 191 - 200
Vasiľov: Andrea Klokočíková, Zdena Hnojčíková, Jana Kršáková,
Zdena Kapráliková, Daniela Kotúľová, Anna Baraniaková
- Sviatosť manželstva chcú prijať:

Michal **Gábor**, syn Jána a Terézie rod. Liškovej, narodený - Dolný Kubín a bývajúci - Babín
a Martina **Kordiaková**, dcéra Pavla a Viery rod. Klepkoňovej, narodená - Trstená a bývajúca - Tvrdošín
Ohlasujú sa 2. raz

Jakub **HAJDÚCH**, syn Františka a Viery rod. Kantárikovej, narodený – Dolný Kubín a bývajúci-Chlebnice a Miroslava **NUTTOVÁ**, dcéra Jozefa a Štefánie rod. Durčákovej, narodená – Dol. Kubín a býv.- **Babín**
Ohlasujú sa 3. raz

Peter **VOJTAŠÁK**, syn Karola a Ireny rod. Staššovej, narodený – Námestovo a bývajúci- Námestovo a Mariana **VOŠKOVÁ**, dcéra Jozefa a Marty rod. Žatkulákovej, narodená – Dol.Kubín a bývajúca **Vasiľov**
Ohlasujú sa 3. raz

Kto by vedel o nejakej manželskej prekážke, je to povinný ohlásiť na farskom úrade.
Želám Vám radostné prežívanie nedele a požehnanie do nového týždňa !

Autobus do Krakova na PÚŤ RÁDIA LUMEN, pôjde v sobotu ráno o 5.00 hodine

BRÁNA MILOSRDENSTVA K ODPUSTKOM II.

Božia amnestia dočasných trestov za hriechy, ktorú získavame odpustkami, sa nedeje automaticky, nevzťahuje sa na všetkých hriešnikov zemegule, ale len na tých, ktorí splnia náležité a zákonom stanovené podmienky. Kedy, za akých podmienok a okolností možno získať Božiu amnestiu - oslobodenie od všetkých časných trestov za naše minulé hriechy?

Prvou a najzákladnejšou podmienkou získania odpustkov Svätého roku milosrdenstva je vykonať odpustkový skutok. Je to ten úkon, na ktorý je milosť - Božia amnestia - naviazaná. Napríklad, sväté púte v Jubilejnom roku, alebo iné úkony, ktoré sú ustanovené za odpustkové skutky. Takým je prechod cez Svätú bránu milosrdenstva alebo vykonanie skutku milosrdenstva.

Pápež František vo svojom liste k udeleniu odpustkov počas Jubilea milosrdenstva napísal: „Príal by som si, aby jubilejné odpustky zasiahli každého ako ozajstná skúsenosť Božieho milosrdenstva, ktoré prichádza všetkým v ústrety s tvárou Otca, ktorý prijíma a odpúšťa, úplne zabúdajúc na spáchaný hriech. Pre zažitie a získanie odpustenia sú veriaci povolaní urobiť krátku púť cez Svätú bránu, otvorenú v každej katedrále alebo v kostoloch určených diecéznym biskupom, a v štyroch pápežských bazilikách v Ríme, ako znamenie hlbokej túžby po skutočnej konverzii. Rovnako nariaďujem, aby v pútnických chrámoch, kde bola otvorená Brána milosrdenstva, a v kostoloch, ktoré sú tradične označované ako jubilejné, bolo tiež možné získať jubilejné odpustky. Je dôležité, aby bol tento okamih spojený v prvom rade so sviatosťou zmierenia a slávením Eucharistie s dôrazom na milosrdenstvo. Bude potrebné sprevádzať toto slávenie s vyznaním viery a modlitbou za mňa a za úmysly, ktoré nosím v srdci pre dobro Cirkvi a celého sveta.“

Následne Svätý Otec v dokumente vyzýva, aby Cirkev znovu objavila v tomto jubilejnom čase bohatstvo obsiahnuté v skutkoch telesného a duchovného milosrdenstva. „Skúsenosť milosrdenstva sa v skutočnosti mení na viditeľnú vo svedectve konkrétnych znamení, ako nás učil sám Ježiš. Kedykoľvek, keď veriaci bude osobne prejavovať jeden alebo viac z týchto skutkov, dosiahne jubilejné odpustky. Odtiaľ vyplýva záväzok žiť milosrdenstvo pre získanie milosti úplných odpustkov skrze moc Otcovej lásky, ktorá nikoho nevyklučuje. Ide teda o jubilejné úplné odpustky, výsledok tejto udalosti, ktorá bude slávená a prežívaná s vierou, nádejou a láskou.“

Druhou podmienkou získania úplných odpustkov je spojenie sa s Najsvätejšou Eucharistiou v deň vykonávania odpustkového skutku. Sväté prijímanie nemožno vynechať. Tým sa zároveň dosahuje aj to, že človek pri odpustkovom úkone je aktuálne v milosti posväcujúcej. V ťažkom hriechu nemožno prijať odpustky.

Tretou podmienkou získania odpustkov je vykonať si kajúcnu svätú spoveď niekoľko dní pred alebo po odpustkovom skutku. Teda svätá spoveď sa aktuálne nežiada v deň získavania odpustkov. Svätou spoveďou pred alebo po odpustkovom úkone sa vzbudzuje aktuálny duch kajúcnosti v srdci, aby sme stále rástli v pokání, čistote a nevinnosti nášho srdca.

A napokon je to modlitba na úmysel Svätého Otca. Táto modlitba je veľmi potrebná, lebo vyjadruje spoločenstvo so Svätým Otcom. Hlása spojenie, prítulnosť a príslušnosť ku Katolíckej cirkvi. Teda modlitba na úmysel Svätého Otca, ale aj modlitba za Svätého Otca

Možnosť získavania odpustkov, t.j. odpustenie dočasných trestov za hriechy už odpustené, vnímame ako veľkú výzvu pestovať ducha pokánia. Odpustky bez ducha pokánia, bez úprimného úsilia o pravdivejšie a plnšie obrátenie sa k Bohu a navrátenie sa do jeho milosrdného náručia, by nemali zmysel ani opodstatnenie. Odpustky sú výchovným prostriedkom pre veriacich, aby sa stále hlbšie ponárali do kajúcnosti, stále dokonalejšie ju praktizovali a stále viac a viac prežívali dobrotu a veľkosť Božieho milosrdenstva.

Buďme horliví v získavaní odpustkov, v nadobúdaní si nároku na Božiu amnestiu vo Svätom roku milosrdenstva. Oplatí sa putovať, oplatí sa prinášať obety, byť horlivý, oplatí sa znásobiť aktivitu voči sviatostiam, najmä Sviatosti oltárnej, aby sme si vymazali všetky úpisy dlhov, ktoré máme z nášho minulého hriešneho života. A k tomu sa ešte pridáva veľká pohnúťka lásky a milosrdenstva k našim drahým zosnulým. Nech nás aj láska k nim podnecuje byť horlivými v napĺňovaní podmienok pre získavanie Božej amnestie aj pre nich, aby sme im vo Svätom roku milosrdenstva pomohli vyslobodiť sa z očistcového trápenia.

Odpustky sú veľký dar, ktorý sa viaže na pokánie. Nech nás aj tento spôsob rozlievania Božej lásky a milosrdenstva podnieti a pritiahne k opravdivej a úprimnej kajúcnosti. **Mons. Pavol Janáč**

(1. mája 2016 – šiesta veľkonočná nedeľa)

ZAMYSLLENIE O MILOSRDENSTVE VOČI ROBOTNÍKOM A NEZAMESTNANÝM

Dnes na 1. mája, keď býva spomienka na svätého Jozefa robotníka, bude vhodné zamyslieť sa o milosrdenstve vzhľadom na robotníkov a nezamestnaných. Sú to dve skupiny mužov a žien, ktoré sa osobitným spôsobom viažu na tajomstvo milosrdenstva. Sú to dve témy, ktoré spolu súvisia. Najprv sa zamyslíme nad posvätnosťou ľudskej práce a o tom, ako sa milosrdenstvo zrkadlí a prežíva aj v každodennej práci mužov a žien.

Kniha Genezis rozpráva o tom, že **Boh povolal človeka po jeho stvorení k činnosti, ktorou sa bude starať o prírodu, ktorú mu zveril do opatery.** Z nej bude čerpať potreby pre svoj život. Je tu reč o dobrách zeme, ktoré Božia milosrdná láska pripravila pre človeka. Zmochovať sa ich a užívať podľa Božej vôle mu umožní práca ako forma spolupráce so Stvoriteľom.

Prvé posolstvo, ktoré zaznieva z Knihy Genezis je, že **dobrá zeme patria všetkým ľuďom.** Súčasná generácia ľudí majú milosrdne pamätať aj na generácie, ktoré prídu po nás. Nesmieme zničiť prírodu, aby v nej aj ďalšie generácie našli obživu.

Druhé posolstvo Božieho zjavenia je o samotnej práci. **Je to v prvom rade chápanie práce ako Božieho daru pre človeka.** Prácu nikdy neslobodno považovať za trest, ale naopak za dar a vyznačenie pre človeka. Písmo hovorí, že k práci povolal Boh človeka ešte pred pádom do hriechu. Práca sa človekovi stala námahou pre hriech. Teda nie práca, ale sprievodné javy s ňou spojené: námaha, pot, vyčerpanosť a opotrebovanie sú trestom za prvotný hriech človeka. Hriech prarodičov nezničil hodnotu ľudskej práce a jej zmysel v živote ľudí na zemi.

Prácu v duchu biblického zjavenia treba považovať za poslanie pre človeka, ku ktorému povoláva sám Boh. **Na prácu vo svetle viery hľadíme ako na Božie povolanie.** Prácou človek spolupracuje so Stvoriteľom na diele stvorenia a zošľachtuje svet. Kniha Genezis v súvislosti s povolaním človeka k práci **opakovane zdôrazňuje aj spoločenský rozmer ľudskej osoby a v dôsledku toho aj všetkej jeho činnosti. Práve práca je dôležitým prejavom sociálneho rozmeru ľudskej osoby.** Prácou pomenujeme tú ľudskú činnosť, ktorou človek veľadí seba, svoje imanie, zadávaže si svoje životné potreby, aby mal pre seba i pre druhých, o ktorých sa má zo svojho povolania starať. Napríklad rodina, otec a matka pracujú, aby mali na výživu detí, nielen pre seba. Všetci robíme ešte aj preto, aby sme mali prostriedky na lásku k bratom a sestrám, na milosrdenstvo, aby sme mali z čoho udeliť núdznym. Práca teda vo svojej podstate je aj každodenným prejavom milosrdenstva voči blíznym, najmä svojej rodine.

Spisy Nového zákona vydávajú svedectvo o Ježišovi Kristovi ako učiteľovi práce. Sú to jeho kázne, v ktorých učil o cene ľudskej práce, ale nadovšetko jeho príklad robotníka. **Milosrdný Kristus svoj skrytý život robotníka z Nazaretu považoval za uskutočňovanie milosrdenstva voči ľuďom nielen tým, že ich učil svojim príkladom, ale aj tak, že svojou prácou slúžil ľuďom a im pomáhal.**

Pán Ježiš väčšinu svojho života na zemi zasvätil telesnej práci v Jozefovej tesárskej dielni (porov. Mt 13, 55; Mk 6, 3), ktorému bol podriadený (porov. Lk 2, 51). Pán Ježiš tým, že posvätil časť svojho pozemského života prácou, dal nám príklad, ako máme k nej pristupovať. Naučil nás, že svedomitou prácou oslavujeme Boha a usku-točňujeme aj lásku k blíznym. Nezáleží na tom, akú prácu vykonávame, či manuálnu, či duševnú. Hodnotu práca do-stáva od úmyslu a spôsobu, akým ju vykonávame.

Kristov príklad robotníka - tesára z Nazaretu - znamená pre všetkých ľudí tri poučenia. **Prvé je v tom, že práca je údelom každého človeka na zemi. Je to naša ľudská povinnosť a poslanie.** Aj v tomto všelúdskom údele sa nám úplne pripodobnil. Zil ako jeden z nás. Poznal, čo je námaha a pot. Ježiš pracoval, aby nás presvedčil, že práca je posvätná ľudská činnosť a že aj práca tvorí súčasť nášho duchovna, nášho náboženského života.

Druhé poučenie z príkladu Krista robotníka je v tom, že nás chcel naučiť dobre pracovať. Dať práci kvalitu a správny obsah. Dôslednosť a poctivosť v práci nielen kvôli ľuďom, ale hlavne kvôli svedomiu, t.j. kvôli Bohu. Ved' svoju prácu vykonávame pred Bohom, ktorý bude súdiť každého človeka aj za to, ako sme pracovali. Človek nerobí len kvôli mzde, aby mal z čoho žiť, ale aj kvôli zásluhám pre nebo, aby ho Boh mal za čo odmeniť.

Konečne v Kristovom príklade nachádzame aj tretie poučenie. Svojím príkladom robotníka nás Ježiš učí dá-vať zmysel svojej každodennej práci. **Máme robiť preto, aby sme oslavovali Boha, zošľachtovali seba a budovali lepší svet.** Hlavná náplň ľudskej práce spočíva v láske. Práca je uskutočňovaním prikázania lásky k Bohu, k sebe i k ľuďom.

Prácou si ľudia navzájom preukazujú rozmanité služby. Výrobky jedných slúžia druhým. Preto je po-trebné, aby sme pri vykonávaní svojej práce pamätali na ľudí, ktorí budú výsledky našej práce používať. Vyhý-bame sa nepodarkom, aby ľudia z našej práce mali vždy osoh a radosť a nezarmucovali sa zlými a nedokonalými výrobkami, ktoré si kupujú v obchodnej sieti. Aj tu sa riadime zlatým pravidlom Evanjelia: „*Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im.*“ (Mt 7,12) alebo „*Čo sa nepáči tebe, nerob ani ty inému!*“ (Tob 4,15)

Milosrdenstvo sa v práci ľudí zrkadlí nielen tak, že ju konajú poctivo a spravodlivo, ale aj v pracovných vzťahoch, ktoré sú medzi robotníkmi a zamestnávateľmi, ale aj navzájom medzi zamestnancami. Zamestnávateľia sa majú riadiť zákonom spravodlivosti, aby svojim zamestnancom dávali primeranú a spravodlivú odmenu a mali voči nim úctu a sociálne cítenie. Milosrdenstvo vo vzťahoch medzi zamestnancami má meno solidarita, že sa vedia jeden druhého zastat a vzájomne si pomáhať. Ide o to, aby sme všetci v pracovných vzťahoch vedeli prekonávať sebeckosť, tak zamestnávateľia ako i zamestnanci

Cenu daru ľudskej práce poznávame na jave nezamestnanosti. Nezamestnanosť je jav, ktorý je vo váž- nom rozpore s právom človeka na prácu. Strata zamestnania je v poslednej dobe veľkým ohrozením stále väč- šieho počtu ľudí. Nezamestnanosť spôsobujú mnohoraké príčiny, často aj otvorená nespravodlivosť v hospodár- skom systéme. Nezamestnanosť je takmer vždy na úkor dôstojnosti postihnutého a hrozbou pre dobro jeho ži- vota. Okrem škody, ktorá postihuje osobu, vyplývajú z toho aj mnohé riziká pre rodinu, ba pre celú spoločnosť. **Nezamestnanosť z vlastnej viny a záhaľka je v rozpore s kresťanským spôsobom života a je hriechom.**

Nezamestnaní medzi nami sú osobitným spôsobom adresátmi nášho milosrdenstva. Milosrdenstvo voči ním môžeme prejavovať mnohorako. Je to v prvom rade účinná pomoc rodinám nezamestnaných. Ako kresťania máme byť voči nezamestnaným osobám solidárni a ako sa dá umenšovať dopad ich situácie najmä na rodinný život. Veľkorysým gestom milosrdenstva je aj podieľať sa na vytváraní pracovných miest a príležitosti na zamestnanie zo strany podnikateľov.

Účinným prejavom našej milosrdnej lásky voči nezamestnaným je aj modlitba. Modlime sa dnes vrúcne ku Kristovi, aby na príhovor svätého Jozefa pomohol tým, čo sa nachádzajú v ťažkej situácii bez zamestnania, nájsť si primerané pracovné miesto. Modlime sa aj za všetkých robotníkov a zamestnancov, aby svoju prácu uskutočňo- vali svedomito ako službu lásky voči Bohu i voči ľuďom a vždy vedeli zo svojho zárobku udeliť aj tým, ktorí sú pre biedu alebo choroby odkázaní na pomoc druhých.

Mons. Pavol Janáč